

Ang Basahon ni Daniel - Numero Singkwenta ug Tulo

Ang mga Propetikong Panan-awon Gipadayag: Pagsabot sa Ulahing mga Adlaw Pinaagi sa Kasinatian ni Daniel

Jeff Pippenger
2024-01-17

Ang tanang mga propeta nagasulti labaw pa mahitungod sa ulahing mga adlaw kay sa mga adlaw diin sila nagpuyo.

“Ang matag usa sa karaang mga manalagna nagsulti dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa ato, busa ang ilang pagpanagna may gahum alang kanato. ‘Karon kining tanan nga mga butang nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan: ug kini gisulat alang sa atong pagpahimangno, nga kaniya miabut ang mga kinatumyan sa kalibotan.’ 1 Corinto 10:11. ‘Dili alang sa ilang kaugalingon, kondili alang kanato sila nag-alagad niining mga butanga, nga karon gikataho kaninyo pinaagi kanila nga nagwali sa ebanghelyo kaninyo uban sa Espiritu Santo nga gipadala gikan sa langit; mga butang nga gitinguha sa mga manulonda nga sud-ongon.’ 1 Pedro 1:12”

“Ang Biblia nagtigum ug nagbugkos sa tingub sa iyang mga bahandi alang niining kataposang kaliwatan. Ang tanang dagkong mga hitabo ug solemne nga mga transaksyon sa kasaysayan sa Daang Tugon nahitabo na, ug nagakahitabo, nga nagbalikbalik sa ilang kaugalingon sulod sa iglesia niining ulahing mga adlaw.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

Si Daniel nagrepresentar sa katawhan sa Dios, nga sa ulahing mga adlaw nakadiskobre pinaagi sa profetikong Pulong nga sila nagkatibulaag. Sa dihang mamata sila sa maong kamatuoran, gikinahanglan kanila ang pagtuman sa pag-ampo sa Levitico 26, ug usab sa pag-ampo aron masabtan ang katapusang profetikong tinago nga mabuksan sa dili pa matapos ang probation, ingon sa girepresentahan sa pag-ampo ni Daniel diha sa kapitulo 2. Kon ug sa dihang mosulod sila sa kasinatian ni Daniel, ang manulonda nga si Gabriel mohikap, mopahibalo, ug mosulti kanila, aron mahatag kanila ang “kaabtik ug pagsabot.” Ang mga manggialamon mao kadtong “makasabut” sa “pagkadugang sa kahibalo” sa dihang ang usa ka profetikong tinago mabuksan.

Ug siya nagpahibalo kanako, ug nakigsulti kanako, ug miingon: O Daniel, mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabut. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo migula ang sugo, ug mianhi ako aron sa pagpahayag niini kanimo; kay ikaw hilabihan nga hinigugma: busa sabta ang butang, ug palandongang ang panan-awon. Daniel 9:22, 23.

Ang panan-awon nga gisugo kang Daniel nga hunahunaon mao ang “mareh” nga panan-awon sa panagway. Wala pa mahuman ni Gabriel ang buluhaton nga gitugyan kaniya sa kapitulo otso sa dihang gisugo siya nga pasabton si Daniel sa “mareh” nga panan-awon. Sa kapitulo nuwebe mibalik siya aron tapuson ang paghubad. Sa kapitulo nuwebe, si Daniel wala na magkinabuhi sa yugto sa gingharian sa Babilonia, kondili sulod na sa kasaysayan sa imperyo sa Medo-Persia.

Sa dihang gisugo ni Gabriel si Daniel nga “sabton ang butang,” ug nga “palandungon ang panan-awon,” iyang gipaila ang usa ka proseso sa panghunahuna nga pagbulag nga buot niyang ipatuman kang Daniel. Ang mga pulong nga gihubad nga “sabton” ug “palandungon” mao ang samang Hebreohanong pulong. Ang pulong mao ang “biyn,” ug nagpasabot sa pagbulag sa hunahuna. Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “butang,” mao ang “dabar,” ug nagpasabot nga “ang pulong”. Busa, gipahibalo ni Gabriel kang Daniel, ug kanila nga iyang girepresentahan sa kaulahiang mga adlaw, nga sa husto kinahanglan nilang bahinon ang Pulong sa kamatuoran.

Paninkamoti ang pagtuon aron ikapakita mo ang imong kaugalingon nga inuyonan sa Dios, usa ka mamumuhat nga dili kinahanglan maulawan, nga nagabahin sa husto sa pulong sa kamatuoran. 2 Timoteo 2:15.

Ang pulong nga “matter” gigamit usab ni Daniel sa ikapulo nga kapitulo, bersikulo uno, diin kini gihubad sa tulo ka higayon ingon nga “butang.”

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia, usa ka butang gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang butang tinuod, apan ang panahon nga gitakda hataas: ug iyang nasabtan ang butang, ug may pagsabot siya sa panan-awon. Daniel 10:1.

Sa bersikulo, ang pulong nga “panan-awon” mao ang “mareh” nga panan-awon sa dagway, ug si Daniel may pagsabot sa maong butang (hilisgutan) ug usab sa panan-awon (“mareh”). Sa bersikulo baynte-trés sa kapitulo nuybe, gisugo ni Gabriel si Daniel nga husto nga bahinon ang hilisgutan ug ang panan-awon, ug sa bersikulo uno sa kapitulo diyes siya may pagsabot sa maong hilisgutan (butang) ug sa panan-awon (“mareh”). Si Gabriel nagapahibalo kang Daniel sa kapitulo nuybe nga ilhon ang kalainan (husto nga bahinon) tali sa hilisgutan ug sa panan-awon. Ang panan-awon mao ang “mareh” nga panan-awon ug ang “hilisgutan,” o ang “butang,” mao ang “chazon” nga panan-awon.

Sa kapitulo otso, ang duha ka panan-awon parehong giila, ug usa ka kalainan ang namatikdan tungod kay si Daniel nangandoy nga makasabut sa panan-awon nga “chazon,” apan si Gabriel gisugo nga pasabton si Daniel sa panan-awon nga “mareh.” Samtang gisugdan ni Gabriel ang iyang buluhaton sa pagpasabot kang Daniel sa “butang” ug sa “panan-awon,” iyang gipahibalo kang Daniel nga timan-an nga sila duha ka nagkalainlaing panan-awon.

Ug siya mipahibalo kanako, ug misulti kanako, ug miingon, O Daniel, mianhi na ako karon aron sa paghatag kanimo ug kinaadman ug pagsabot. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo migula ang sugo, ug mianhi ako aron sa pagpakita niini kanimo; kay ikaw hinigugma pag-ayo: busa sabta ang butang, ug palandunga ang panan-awon. Kapitoan ka semana ang gitagal alang sa imong katawhan ug alang sa imong balaang siyudad, aron sa pagtapos sa kalapasan, ug sa paghunong sa mga sala, ug sa pagbuhat ug pagpasig-uli alang sa kasal-anan, ug sa pagdala sa walay kataposang pagkamatarong, ug sa pagselyo sa panan-awon ug sa tagna, ug sa pagdihog sa labing Balaan. Busa hibalo ug sabta, nga gikan sa paggula sa sugo sa pagpahiuli ug sa pagtukod sa Jerusalem hangtod sa Mesias nga Prinsipe may pito ka semana, ug kan-uman ug duha ka semana: ang dalan pagatukoron pag-usab, ug ang kuta usab, bisan sa mga panahon sa kalisdanan. Ug tapus sa kan-uman ug duha ka semana pagapatyon ang Mesias, apan dili alang

sa iyang kaugalingon: ug ang katawhan sa prinsiphe nga moanhi magalaglag sa siyudad ug sa balaang puloy-anan; ug ang katapusan niini mahiuban sa usa ka lunop, ug hangtod sa katapusan sa gubat ang mga pagkalaglag gitagal. Ug iyang lig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana: ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad ug ang halad-nga-kalan-on, ug tungod sa pagkatabon sa mga dulumtanan iyang himoon kini nga biniyaan, bisan hangtod sa pagkatapus, ug ang tinagal nga butang igabubo ibabaw sa binayaan. Daniel 9:22–27.

Gitinguha ni Gabriel nga ilhon ni Daniel nga ang mga bahin sa panan-awon nga “chazon” ug sa panan-awon nga “mareh” kapuwa mahisalarawan diha sa paghubad nga iyang gihatag kang Daniel. Ang paghubad maghisgot sa maong duha ka panan-awon, ug responsabilidad ni Daniel ang pagtarong sa pagbahin sa panan-awon nga naghisgot sa pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon, gikan sa panan-awon nga mitultol ngadto sa pagpakita ni Cristo sa Labing Balaan nga Dapit niadtong Oktubre 22, 1844.

Gipaila ni Gabriel nga sukad sa mando ni Artaxerxes niadtong 457 BC, adunay upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig nga “ginaputol” gikan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa panan-awon sa mga kagabhion ug mga kabuntagon, nga ilabinang alang sa mga Judio. Sa mga bersikulo nga bag-o lang gikutlo, ang pulong nga “gitino” gipaila sa tulo ka higayon, apan duha kini ka nagkalainlaing Hebreohanong mga pulong nga parehong gihubad nga “gitino” diha sa mga bersikulo. Ang unang higayon nga ang “gitino” gipaila anaa sa bersikulo baynte-kuwatro, ug kana nga Hebreohanong pulong mao ang “chathak” ug nagkahulogan og “pagputol.”

Kini nag-ila nga ang Israel gihatagan ug usa ka panahon sa pagsulay nga nagsugod sa ikatulong sugo ni Artaxerxes ug matapos sa pagbato kang Esteban sa tuig 34 AD. Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig “giputol,” ug nagrepresentar sa usa ka mas mubo nga panagnaong yugto sulod sa mas taas nga panagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang gidaghanon nga “upat ka gatus ug kasiyaman,” mao ang usa ka simbolo sa panahon sa pagsulay, sumala sa gipamatud-an ni Jesus.

Unya miduol si Pedro kaniya, ug miingon, Ginoo, makapila ba ang akong igsoon nga makasala batok kanako, ug ako siyang pasayloon? hangtod ba sa pito ka pilo? Miingon si Jesus kaniya, Wala ako mag-ingon kanimo, Hangtod sa pito ka pilo: kondili, Hangtod sa kapitoan ka pito. Mateo 18:22.

Adunay katapusan ang kapasayloan, ug kana nga katapusan gilarawan pinaagi sa numero nga “upat ka gatus ug kasiyaman.” Ang “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig nagrepresentar sa usa ka yugto sa pagsulay alang sa mga Judio sukad sa ilang pagkaluwas hangtod nga ilang napuno ang kopa sa ilang panahon sa pagsulay diha sa pagbato kang Esteban. Ang “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig konektado usab sa tunglo sa “pito ka panahon” diha sa Levitico 26. Adunay lamang duha ka dapit sa Biblia nga naghisgot sa yuta nga nagatagamtam sa iyang mga igpapahulay nga Adlawng Igpapahulay. Ang una makita diha sa Levitico 26.

Ug kong kon kamo dili gihapon mamati kanako tungod niining tanan, kondili molakaw nga supak kanako; nan ako usab molakaw nga supak kaninyo diha sa kapungot; ug ako, ako gayod,

magasilot kaninyo sa makapito tungod sa inyong mga sala. Ug pagakan-on ninyo ang unod sa inyong mga anak nga lalake, ug ang unod sa inyong mga anak nga babaye pagakan-on ninyo. Ug laglagon ko ang inyong hataas nga mga dapit, ug putlon ko ang inyong mga larawan, ug igasalibay ko ang inyong mga patayng lawas ibabaw sa mga patayng lawas sa inyong mga diosdios, ug ang akong kalag magadumot kaninyo. Ug himoon ko nga kamingawan ang inyong mga siyudad, ug dad-on ko ang inyong mga balaang puloy-anan ngadto sa pagkabungawan, ug dili ko panimahoon ang kahumot sa inyong mga mahumot nga halad. Ug dad-on ko ang yuta ngadto sa pagkabungawan; ug ang inyong mga kaaway nga nanagpuyo niana manghibulong tungod niini. Ug patibulaagon ko kamo sa taliwala sa mga nasud, ug ibton ko ang espada sunod kaninyo; ug ang inyong yuta mahimong biniyaan, ug ang inyong mga siyudad mahimong kamingawan. Unya ang yuta magapahimulos sa iyang mga adlaw nga igpapahulay, samtang kini nagahigda nga biniyaan, ug kamo atua sa yuta sa inyong mga kaaway; bisan unya ang yuta mopahulay, ug magapahimulos sa iyang mga adlaw nga igpapahulay. Samtang kini nagahigda nga biniyaan kini mopahulay; kay wala kini makapahulay sa inyong mga adlaw nga igpapahulay, sa diha nga kamo nagpuyo pa niini. Leviticus 26:27–35.

Ang silot sa “pito ka panahon,” nga gihisgotan upat ka higayon sa ikakaluhaan ug unom nga kapitulo, nagpaila nga sa dihang ang katawhan sa Dios pagapatibulaagon, nan ang yuta “magakalipay sa iyang mga adlaw nga igpapahulay.” Si Daniel ug ang tulo ka dungganon nga mga lalaki gipatibulaag ngadto sa yuta sa mga kaaway sa katumanan sa tunglo ni Moises, ug nga ang pagpatibulaag sulod sa kapitoan ka tuig maoy usa ka simbolikong leksiyon pinaagi sa butang sa pagpatibulaag sulod sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig. Kini usa ka propetikong leksiyon pinaagi sa butang, susama sa tulo ug tunga ka tuig nga hulaw ni Elias sa panahon sa paglutos ni Jezebel. Kana nga tulo ug tunga ka tuig nagrepresentar sa tulo ug tunga ka propetikong mga tuig, nga katumbas sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa pagmando sa kapapahan gikan sa tuig 538 hangtod sa 1798. Ang kapitoan ka tuig usa ka simbolo sa “pito ka panahon,” maingon nga ang tulo ug tunga ka tuig usa ka simbolo sa kamingawan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Ang kapitoan ka tuig sa pagkabihag ni Daniel nga gipaila ni Jeremias, nagrepresentar sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig.

Ug ang Ginoong Dios sa ilang mga amahan nagpadala kanila pinaagi sa iyang mga sinugo, nga sayo mangbangon ug magpadala; kay nalooy siya sa iyang katawohan ug sa iyang puloy-anan. Apan gibugalbugalan nila ang mga sinugo sa Dios, ug gitamay ang iyang mga pulong, ug giabuso ang iyang mga manalagna, hangtod nga misilaob ang kapungot sa Ginoo batok sa iyang katawohan, hangtod nga wala nay kaayohan. Busa gidala niya batok kanila ang hari sa mga Caldeahanon, nga mipatay sa ilang mga batan-ong lalaki pinaagi sa espada sulod sa balay sa ilang balaang puloy-anan, ug wala magpakita ug kalooy sa batan-ong lalaki o ulay, sa tigulang, o kaniya nga nanuko tungod sa katigulangon: silang tanan iyang gitugyan ngadto sa iyang kamot. Ug ang tanang mga sudlanan sa balay sa Dios, dagku ug gagmay, ug ang mga bahandi sa balay sa Ginoo, ug ang mga bahandi sa hari ug sa iyang mga principe; kining tanan iyang gidala ngadto sa Babilonia. Ug ilang gisunog ang balay sa Dios, ug gigun-ob ang kuta sa Jerusalem, ug gisunog sa kalayo ang tanan niyang mga palasyo, ug gilaglag ang tanan niyang maanindot nga mga sudlanan. Ug ang mga nangalagiw gikan sa espada iyang gidala nga mga binihag ngadto sa Babilonia; didto sila naulipon kaniya ug sa iyang mga anak hangtod sa

paghari sa gingharian sa Persia: Aron matuman ang pulong sa Ginoo pinaagi sa baba ni Jeremias, hangtod nga ang yuta makapahimulos sa iyang mga adlaw nga igpapahulay: kay samtang kini nahimutang nga biniyaan, nagsaulog kini sa adlaw nga igpapahulay, aron matuman ang kapitoan ka tuig. Karon sa nahaunang tuig ni Ciro nga hari sa Persia, aron matuman ang pulong sa Ginoo nga gipamulong pinaagi sa baba ni Jeremias, gipukaw sa Ginoo ang espiritu ni Ciro nga hari sa Persia, mao nga naghimo siya ug usa ka pahibalo sa tibuok niyang gingharian, ug gisulat usab kini, nga nagaingon: Mao kini ang giingon ni Ciro nga hari sa Persia, Ang Ginoong Dios sa langit mihatag kanako sa tanang gingharian sa yuta; ug siya nagsugo kanako sa pagtukod alang kaniya ug usa ka balay sa Jerusalem, nga anaa sa Juda. Kinsa ba diha sa taliwala kaninyo sa tanan niyang katawohan? Ang Ginoo nga iyang Dios magauban kaniya, ug paadtoa siya. 2 Cronicas 36:15–23.

Ang duha lamang ka mga paghisgot sa Biblia bahin sa yuta nga nagatagamtam sa iyang mga igpapahulay sa adlaw nga igpapahulay anaa may kalabutan sa pagkatibulaag sa katawhan sa Dios, ug sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag, nga naghulagway sa usa ka yugto sa panahon nga motugot sa yuta sa pagtagamtam sa iyang mga igpapahulay sa adlaw nga igpapahulay. Kini katumbas sa gidaghanon sa mga adlaw nga igpapahulay nga wala itugot sa mga Judio sa yuta aron makatagamtam kini sa kapahulayan. Ang pagpapahulay sa yuta sulod sa kapitoan ka tuig naghulagway sa kinatibuk-ang gidaghanon sa mga tuig nga natuman ang pagsukol batok sa sugo sa pagtugot sa yuta nga mopahulay. Ang yano nga pag-ihap nagapaila nga sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig nga pagsukol, adunay kinatibuk-ang kapitoan ka tuig nga ang yuta wala makapahulay.

Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig giputol gikan sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, ingon nga usa ka panahon sa pagsulay alang sa mga Judio, ug kana nga “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig may direkta nga kalambigitan sa pagkakatatag sa “pito ka mga panahon” sa Levitico bente-sais.

Ang panan-awon nga “chazon” sa pagyatak paubos ug ang panan-awon nga “march” sa pagpakita sa katapusan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig managlahing butang gikan sa usag usa, apan aduna silay tuwirang kalabutan. Sama kang Daniel, ang katawhan sa Dios kinahanglan husto nga magbahin sa duha ka panan-awon, samtang sa samang higayon ila usab nga ilhon ang ilang kalabutan sa usag usa. Ang kapitoan ka tuig nga pagkabinihag, nga misangpot sa tulo ka mga sugo nga nagtugot sa mga Judio sa pagbalik ug pagtukod pag-usab sa Jerusalem, nagrepresentar sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig sa pagsukol sa mga Judio batok sa tugon sa pagtugot sa yuta sa pagpapahulay.

Sa dihang ang ikatulong sugo nagtimaan sa ilang higayon sa pagbalik ug pagtukod pag-usab, gihatagan sila ug “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig nga panahon sa pagsulay, ingon nga gisulayan sila sulod sa mao rang gidugayon diin ang ilang pagkamasupilon misangpot sa pagkalaglag sa Jerusalem ug sa ilang pagkapatlaag. Sa katapusan sa ikaduhang “upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig,” ang ilang pagkamasupilon magadala na usab sa pagkalaglag sa Jerusalem ug sa ilang pagkatibulaag taliwala sa mga Gentil.

Ang pagkatibulaag sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag giunhan sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig nga pagsukol, ug unya kadtong kapitoan ka tuig nga pagkabinihag gisundan pa sa laing “upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig” sa dugang pang pagsukol.

Ang unang yugto sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig, nga maoy hinungdan sa kapitoan ka tuig nga pagpahulay sa yuta, miabut na sa kataposan pinaagi sa pagkalaglag sa Jerusalem. Sa kataposan sa “upat ka gatus ug kasiyaman” ka tuig nga giputol gikan sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, ang Jerusalem gilaglag na usab, kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Ang kapitoan ka tuig nga pagkabihag sa literal nga Israel didto sa literal nga Babilonia usa ka simbolo sa pagkakatang sa “pito ka panahon,” ug giila ni Sister White nga ang kapitoan ka tuig nga pagkabihag sa literal nga Israel didto sa literal nga Babilonia maoy usa ka tipo sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig nga pagkabihag sa espirituwal nga Israel didto sa espirituwal nga Babilonia.

“Ang iglesia sa Dios dinhi sa yuta ingon gayod nga anaa sa pagkabinihag niining hataas nga yugto sa walay hunong nga paglutos, maingon sa mga anak sa Israel nga gibihag sa Babilonia sa panahon sa pagkabihag.” *Prophets and Kings*, 714.

Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig gikan sa tuig 538 hangtod sa 1798, maoy usa ka tipo sa “pito ka panahon.” Sa katapusan sa kapitoan ka tuig, ang mga Judio mipauli aron sa pagpahiuli ug pagtukod pag-usab sa Jerusalem. Ang ilang pagpauli sulod sa tulo ka mga sugo maoy nagtimaan sa sinugdanan (457 BC) sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa panan-awon sa “mareh” nga mitultol ngadto sa pagpakita ni Cristo sa Labing Balaang Dapit niadtong Oktubre 22, 1844. Ang tulo ka mga sugo maoy nagtimaan sa sinugdanan sa mapanagnaong panahon, ug gikinahanglan ang tanan nga tulo ka mga sugo aron masugdan ang mapanagnaong panahon, bisan pa nga misugod sila sa pagpauli ug pagtukod pag-usab pinaagi sa unang sugo ni Ciro.

“Sa ikapitong kapitulo sa Ezra makita ang sugo. Mga bersikulo 12–26. Sa labing hingpit nga porma niini, kini gipagula ni Artajerjes, hari sa Persia, 457 BC. Apan sa Ezra 6:14 ang balay sa Ginoo sa Jerusalem giingon nga gitukod ‘sumala sa sugo [“decree,” margin] ni Ciro, ug ni Dario, ug ni Artajerjes nga hari sa Persia.’ Kining tulo ka mga hari, pinaagi sa pagsugod, pagpalig-on pag-usab, ug pagkompleto sa sugo, nagdala niini ngadto sa kahingpitan nga gikinahanglan sa tagna aron timaanan ang sinugdanan sa 2300 ka tuig. Sa pagkuha sa 457 BC, ang panahon sa dihang ang sugo nakompleto, ingon nga petsa sa sugo, ang matag piho nga bahin sa tagna mahitungod sa kapitoan ka mga semana nakita nga natuman.” *The Great Controversy*, 326.

Gikan sa 1798 hangtod sa 1844, ang tulo ka manulonda sa Pinadayag misulod sa propetikong kasaysayan, ug maingon nga ang tulo ka mga sugo maoy nagtimaan sa sinugdanan sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, mao usab nga kadtong tulo ka manulonda maoy nagtimaan sa pagtapos sa maong tagna. Ang propetikong yugto natapos sa pag-abot sa ikatulong manulonda, maingon nga kini nagsugod pinaagi sa pag-abot sa ikatulong sugo, kay si Jesus sa kanunay nag-ila sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Ang mga Judio nagsugod sa pagbalik ilalom sa unang sugo, ug sa kasaysayan sa ikaduhang sugo ilang nahuman ang templo. Ang ikatulong manulonda miabot niadtong Oktubre 22, 1844, ug sa wala pa kana nga petsa ang mga Millerite nakahuman sa espirituwal nga templo nga ilang gigula gikan sa espirituwal nga Babilonia aron tukoron pag-usab. Kini kinahanglan mahuman, kay sa Oktubre 22, 1844 ang mensahero sa tugon moanhi sa kalit ngadto sa iyang templo. Kana nga templo mao ang katawhang Millerite nga misulod sa tugon niadtong Oktubre 22, 1844, ug nga giila ni Pedro nga usa ka templo.

Kamo usab, ingon nga mga buhing bato, ginatukod kamo ngadto sa usa ka espirituhanong balay, usa ka balaang pagkapari, aron sa paghalad ug espirituhanong mga halad, nga hinangop sa Dios pinaagi kang Jesu-Cristo. 1 Pedro 2:5.

Ang templo sa mga Millerite gitukod gikan sa 1798 hangtod sa 1844, nga kap-atan ug unom ka tuig, o sa matagnaong paagi tulo ka adlaw, kay giila ni Cristo nga nagkinahanglan kini ug tulo ka adlaw aron mapatindog ang usa ka templo.

Ug haduol na ang pasko sa mga Judio, ug si Jesus miadto sa Jerusalem, Ug iyang nakita sa templo ang mga namaligya ug mga baka ug mga karnero ug mga salampati, ug ang mga tig-ilis ug salapi nga nanglingkod: Ug sa nakabuhat siya ug usa ka latigo nga hinimo sa gagmayng mga pisi, iyang giabog silang tanan gikan sa templo, ug ang mga karnero, ug ang mga baka; ug iyang gitibulaag ang salapi sa mga tig-ilis, ug gipangliso ang mga lamesa; Ug miingon siya kanila nga namaligya ug mga salampati, Kuhaa kini dinhi; ayaw ninyo paghimoa ang balay sa akong Amahan nga usa ka balay sa patigayon. Ug nahinumdom ang iyang mga tinun-an nga nahisulat kini, Ang kadasig alang sa imong balay mitukob kanako. Unya mitubag ang mga Judio ug miingon kaniya, Unsang timaan ang imong ikapakita kanamo, sanglit gibuhat mo kining mga butanga? Si Jesus mitubag ug miingon kanila, Gub-a ninyo kining templo, ug sulod sa tulo ka adlaw akong patindogon kini. Unya miingon ang mga Judio, Kap-atan ug unom ka tuig nga gitukod kining temploha, ug imong patindogon kini sulod sa tulo ka adlaw? Apan nagsulti siya mahitungod sa templo sa iyang lawas. Juan 2:13–21.

Gipasabot ni Sister White nga sa diha nga ang mensahero sa pakigsaad miabut sa kalit ngadto sa iyang templo, sumala sa gihulagway sa basahon ni Malakias, natuman ang maong panagna sa diha nga gilimpyohan ni Cristo ang templo, ingon sa bag-ong giila sa pahayag gikan sa Juan.

“Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamamalit ug mga magbabaligya sa kalibotan, gipahibalo ni Jesus ang Iyang buluhaton sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga kaibog, sa daotang mga batasan, nga nagdaot sa kalag. ‘Ania karon, ipadala ko ang akong sinugo, ug siya magaandam sa dalan sa atubangan ko: ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, moanhi sa kalit ngadto sa iyang templo, bisan ang sinugo sa tugon, nga inyong gikahimut-an: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Apan kinsa ang arang makalahutay sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa ang makatindog sa diha nga siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa mga magpapatuti: Ug siya molingkod ingon sa magtutunaw ug mag-uulay sa salapi: ug iyang pagaputlion ang mga anak ni Levi, ug pagahinloan sila ingon sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad sa pagkamatarung. Malakias 3:1–3.” The

Desire of Ages, 161.

Ang templo diha sa Juan kapitulo dos nagkinahanglan ug kap-atan ug unom ka tuig aron matukod, ug si Jesus miingon nga Iyang patindogon ang giguba nga templo sulod sa tulo ka adlaw. Ang 1798 hangtod sa 1844 maoy kap-atan ug unom ka tuig, ug kini nagtimaan sa pag-abot sa tulo ka mga manulonda (mga adlaw) sa Pinadayag 14, nga gipatipohan sa tulo ka mga sugo nga nagsugod sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang kap-atan ug unom ka tuig mao ang yugto diin gipatindog ni Cristo ang Millerite nga templo, kay sa wala pa kana nga panahon ang espirituhanong balaang puloy-anan ug ang espirituhanong Israel gitamakan sa espirituhanong Babilonia.

Sa dihang gilimpyohan ni Cristo ang templo sa Pasko sa Paglabay sa sinugdanan sa Iyang ministeryo, Iyang gituman ang tagna mahitungod sa Mensahero sa Pakigsaad nga kalit nga moanhi ngadto sa Iyang templo, sumala sa gipahayag sa Malakias. Niadtong Oktubre 22, 1844, si Cristo kalit nga mianhi sa Iyang templo, ug nagkinahanglan kini Kaniya ug kap-atan ug unom ka tuig aron mapatindog ang Iyang giguba nga templo.

“Ang pag-anhi ni Cristo ingon nga atong Labing Halangdong Saserdote ngadto sa Labing Balaang Dapit, alang sa paghinlo sa santuwaryo, nga gipakita sa Daniel 8:14; ang pag-anhi sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw, sumala sa gipresentar sa Daniel 7:13; ug ang pag-anhi sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, mao ang mga paghulagway sa mao rang hitabo; ug kini girepresentar usab sa pag-anhi sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo sa sambingay sa napulo ka mga ulay, sa Mateo 25.”
The Great Controversy, 426.

Ang nahaunang pagkasuko natapos niadtong 1798, ug ang katapusan sa ulahing pagkasuko mao ang 1844. Ang sinugdanan sa kap-atan ug unom ka tuig nga yugto, diin gipatindog ni Cristo ang Millerite nga templo, naghulagway sa katapusan, kay ang sinugdanan ug ang katapusan parehong gimarkahan sa pagtapos sa pagkasuko sa Dios batok sa Iyang katawohan; kay si Jesus sa kanunay nag-ila sa katapusan sa usa ka butang diha sa sinugdanan sa usa ka butang.

Padayonon nato sa sunod nga artikulo ang atong pagtuon sa pahimangno ni Gabriel kang Daniel.

“Ang basahon sa Pinadayag kinahanglan nga maablihan ngadto sa katawhan. Daghan ang gitudloan nga kini usa ka tinimbradong basahon, apan kini tinimbrado lamang alang niadtong mosalikway sa kamatuoran ug kahayag. Ang mga kamatuoran nga anaa niini kinahanglan igamantala, aron ang mga tawo makabaton ug kahigayonan sa pag-andam alang sa mga hitabo nga sa dili madugay mahitabo na. Ang Mensahe sa Ikatulong Manulonda kinahanglan ipasundayag ingon nga mao lamang ang bugtong paglaum alang sa kaluwasan sa usa ka kalibutan nga nagakalaglag.”

“Ang mga kapeligrohan sa ulahing mga adlaw ania na sa atong atubangan, ug sa atong buluhaton kinahanglan natong pahimangnoan ang katawhan mahitungod sa katalagman nga ilang giantos. Ayaw itugot nga ang solemne nga mga talan-awon nga gipadayag sa tagna, nga sa dili madugay mahitabo, mapabiling wala mahikap. Kita mao ang mga mensahero sa Dios, ug wala kitay panahon nga usik-usikon. Kadtong buot mahimong mga kauban sa pagtrabaho sa

atong Ginoong Jesu-Cristo magapakita ug halalum nga pagtagad sa mga kamatuoran nga makita niining basaha. Uban sa pluma ug sa tingog maningkamot sila sa paghimo nga dayag sa kahibulongang mga butang nga mianhi si Cristo gikan sa langit aron ipadayag.” Signs of the Times, Hulyo 4, 1906.